

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение на Парламента от 11 декември 2012 г., с което се отказва да се предостави достъп до (i) всички документи, които показват кои настоящи членове на Европейския парламент (по-нататък „ЧЕП“) участват във фонд за допълнително пенсионно осигуряване (по-нататък „пенсионен фонд“), (ii) списък с имената на ЧЕП, които участват в пенсионния фонд след септември 2005 г., и (iii) списък с имената на настоящи участници в пенсионния фонд, за които Парламентът плаща месечна вноска. Това решение е съобщено на жалбоподателя на 12 декември 2012 г. в писмо с референтен номер А(2012)13180, и
- да осъди Парламента да заплати съдебните разноски на жалбоподателя съгласно член 87 от Процедурния правилник на Общия съд, включително разноските на евентуални встъпили страни.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание е изведено от нарушение на членове 11 и 42 от Хартата на основните права на Европейския съюз; грешка при прилагането на член 4, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 1049/2001⁽¹⁾ във връзка с член 8, буква б) от Регламент (ЕО) № 45/2001⁽²⁾, тъй като обжалваното решение неправомерно ограничава обхвата на правото да се получава и разпространява информация, съдържащо се в член 11 от Хартата на основните права на Европейския съюз (по-нататък „Хартата“), и правото на достъп до официални документи, съдържащо се в член 42 от Хартата, като прилага неправилно член 4, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 1049/2001 във връзка с член 8, буква б) от Регламент (ЕО) № 45/2001, по съображение че:

— на първо място, Парламентът неправилно приема, че жалбоподателят не е посочил ясно формулирана и легитимна цел, от която да става ясна необходимостта от предаване на личните данни, съдържащи се в заявените документи,

— на второ място, Парламентът неправилно е приел, че информацията за участието в пенсионния фонд попада в частната сфера на съответните ЧЕП, и

— на трето място, Парламентът е допуснал грешка при прилагането на правото, като е приел, че законният интерес на съответните ЧЕП има приоритет пред необходимостта от предаване на данните.

2. Второто основание е изведено от твърдението, че Парламентът, в резултат на допуснатите грешки при прилагането

на правото, не е изпълнил задължението си да мотивира в достатъчна и задоволителна степен обжалваното решение, поради което не е изпълнил задължението си да посочи съответни мотиви съгласно член 296 ДФЕС.

(¹) Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

(²) Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 година относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 30, стр. 142).

Жалба, подадена на 4 март 2013 г. — Италия/Комисия

(Дело T-125/13)

(2013/C 114/67)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представители: G. Palmieri и S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени Решение № C(2012) 9448 окончателен на Европейската комисия от 19 декември 2012 г. относно увеличения на капитала, извършени от дружеството SEA S.p.A. в полза на SEA Handling SpA, нотифицирано на 20 декември,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

По настоящото дело държавата жалбоподател оспорва Решението на Европейската комисия, с което се обявява, че мерките, предприети от SEA SpA, концесионер на летищата Милано Malpensa и Милано Linate, в полза на контролираното от него дружество SEA Handling SpA, натоварено с управлението на наземното обслужване на същите летища — мерки, които по същество се изразяват в многократни капиталови вноски за покриване на оперативните загуби — представляват несъвместима с вътрешния пазар държавна помощ.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят извежда четири правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от нарушение на принципите на добра администрация и правна сигурност.

— В това отношение се твърди, че обжалваното решение е прието в нарушение на принципите на добра администрация и правна сигурност, като това впоследствие е породило оправдано правно очакване у адресатите по отношение на законосъобразността на мерките както с оглед на прекомерната продължителност на цялата процедура и по-специално на предварителното разследване, така и с оглед на неяснотата на решенията и поведението, възприето от Комисията в хода на самата процедура.

2. Второто правно основание е изведено от съществени процесуални нарушения под формата на нарушение на правото на изслушване и липса на събиране на доказателства.

— В това отношение се твърди, че обжалваното решение е прието в нарушение на правото на изслушване и на правото на защита на страните поради разширяване на предмета на контрол на Комисията към период, който не е предмет на решението за започване на официално разследване.

3. Третото правно основание е изведено от нарушение на член 107 и член 108, параграф 3 ДФЕС и от неправилно възпроизвеждане на фактическата обстановка, както и от липса на мотиви за възможността спорните мерки да бъдат вменени на публичните органи.

— Според правителството жалбоподател обжалваното решение е неправилно, тъй като приема, че оспорваните мерки могат да бъдат вменени на публичните органи и при всички положения не предоставя подходящо доказателство и достатъчни мотиви в това отношение.

4. Четвъртото правно основание е изведено от нарушение на член 107 и член 108, параграф 3 ДФЕС и от неправилно възпроизвеждане на фактическата обстановка, както и от липса на мотиви за възможността спорните мерки да бъдат вменени на публичните органи.

— В това отношение се твърди, че обжалваното решение неправилно приема, че поведението на SEA не съответства на критерия за съобразителния инвеститор в условията на пазарна икономика и при всички положения не предоставя подходящо доказателство и достатъчно мотиви в това отношение.